BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2018 m. gruodžio 14 d.*

„Augalų apsaugos produktai – Veikliosios medžiagos diflubenzurono patvirtinimo peržiūros procedūra – Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 21 straipsnis – EFSA ekspertų vertinimo išvados – Dalinis šių išvadų paskelbimas – Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 63 straipsnis – Prašymas dalį išvadų laikyti konfidencialiomis – Komercinių interesų apsauga – Atsisakymas užtikrinti konfidencialumą – Suinteresuotumas pareikšti ieškinį“

Byloje T-725/15

Arysta LifeScience Netherlands BV, buvusi *Chemtura Netherlands BV*, įsteigta Amsterdame (Nyderlandai), atstovaujama advokatų C. Mereu ir K. Van Maldegem,

ieškovė,

prieš

Europos maisto saugos tarnybą (EFSA), atstovaujamą D. Detken ir S. Gabbi, padedamų advokatų R. Van der Hout ir C. Wagner,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos F. Moro ir P. Ondrůšek, vėliau P. Ondrůšek ir G. Koleva,

įstojusios į bylą šalies,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2015 m. gruodžio 10 d. EFSA sprendimą dėl tam tikrų EFSA atlikto bendro vertinimo, susijusio su veikliosios medžiagos diflubenzurono patvirtinimo peržiūra dėl PCA metabolito, ištraukų paskelbimo

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas H. Kanninen, teisėjai L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín ir I. Reine (pranešėja),

kancleris P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2017 m. lapkričio 29 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

I. Teisinė sistema

A. Europos Sąjungos teisės aktai, kuriais reglamentuojama augalų apsaugos produktų ir jų veikliųjų medžiagų vertinimo ir tvirtinimo Sąjungoje procedūra

1. Direktyva 91/414/EEB.

1 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvoje 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 11 t., p. 332) nustatyta Europos Sąjungos tvarka, taikoma rinkai teikiamų augalų apsaugos produktų registravimui; šios direktyvos nuostatos taikomos augalų apsaugos produktams ir juose esančioms veikliosioms medžiagoms.

2 Pagal Direktyvos 91/414 4 straipsnį, kuriuo reglamentuojama augalų apsaugos produktų registracija, jos peržiūra ir panaikinimas, augalų apsaugos produktą galima patvirtinti, tik jei jis atitinka tam tikrus kriterijus. Visų pirma, augalų apsaugos produktas registruojamas, jei jo veikliosios medžiagos įrašytos į šios direktyvos I priedo sąrašą ir įvykdytos visos ten nustatytos sąlygos. Minėtos direktyvos 5 ir 6 straipsniuose nustatyta veikliosios medžiagos įtraukimo į I priedą tvarka.

3 Direktyva 91/414 panaikinta 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinančio Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414 (OL L 309, 2009, p. 1) nuo 2011 m. birželio 14 d.

4 Pagal Reglamento Nr. 1107/2009 80 straipsnio 1 dalies a punkte numatytas pereinamojo laikotarpio nuostatas Direktyva 91/414 toliau taikoma tų veikliųjų medžiagų tvirtinimo procedūrai ir sąlygoms, dėl kurių anksčiau nei 2011 m. birželio 14 d. buvo priimtas sprendimas pagal tos direktyvos 6 straipsnio 3 dalį.

2. Reglamentas (EB) Nr. 1490/2002

5 2002 m. rugpjūčio 14 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1490/2002, nustatantis išsamias darbų programos, minėtos Tarybos direktyvos 91/414/EEB 8 straipsnio 2 dalyje, trečiojo etapo įgyvendinimo taisykles ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 451/2000 (OL L 224, 2002, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 36 t., p. 524), susijęs su tolesniu veikliųjų medžiagų įvertinimu.

6 Reglamento Nr. 1490/2002 10–13 straipsniuose apibrėžta veikliųjų medžiagų vertinimo procedūra. Šiuo atžvilgiu dėl kiekvienos veikliosios medžiagos paskirta valstybė narė ataskaitos rengėja atlieka įvertinimą ir parengia ataskaitą, kurioje rekomenduoja Europos Komisijai įtraukti veikliąją medžiagą į Direktyvos 91/414 I priedą arba jos neįtraukti. Ši valstybė narė siunčia įvertinimo ataskaitos projektą Europos maisto saugos tarnybai (EFSA). Gavusi valstybės narės ataskaitos rengėjos pateiktą įvertinimo ataskaitos projektą, EFSA pateikia jį valstybėms narėms. EFSA įvertina šį projektą ir pateikia Komisijai savo nuomonę dėl veikliosios medžiagos atitikties minėtos direktyvos saugos reikalavimams. Gavusi šia nuomonę, Komisija pateikia peržiūros ataskaitos projektą Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniam komitetui, kuris įsteigtas pagal 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 463) 58 straipsnį.

7 Reglamento Nr. 1490/2002 11b straipsnis taikomas veikliosioms medžiagoms, aiškiai nedarančioms jokio žalingo poveikio.

3. Reglamentas Nr. 1107/2009

8 Pagal Reglamento Nr. 1107/2009 3 konstatuojamąją dalį šiuo reglamentu nuo 2011 m. birželio 14 d. Direktyva 91/414 panaikinta ir pakeista, atsižvelgiant į patirtį, įgytą taikant tą direktyvą, ir naujausius mokslo ir technikos laimėjimus.

9 Reglamento 1107/2009 4 straipsnyje numatyti augalų apsaugos produktų veikliųjų medžiagų patvirtinimo kriterijai.

10 Reglamento Nr. 1107/2009 7–13 straipsniuose apibrėžta veikliųjų medžiagų patvirtinimo tvarka. Visų pirma, minėto reglamento 7 straipsnyje numatyta, kad paraišką dėl veikliosios medžiagos patvirtinimo arba dėl patvirtinimo sąlygų pakeitimo veikliosios medžiagos gamintojas pateikia valstybei narei, vadinamai „valstybe nare ataskaitos rengėja“. Jis turi įrodyti, kad veiklioji medžiaga tenkina 4 straipsnyje numatytus patvirtinimo kriterijus. Pagal šio reglamento 11 straipsnį valstybė narė ataskaitos rengėja parengia ir pateikia Komisijai ataskaitą, vadinamą „įvertinimo ataskaitos projektu“, kurioje įvertina, ar veiklioji medžiaga gali tenkinti 4 straipsnyje numatytus patvirtinimo reikalavimus; šio dokumento kopiją minėta valstybė narė pateikia EFSA. Pagal to paties reglamento 12 straipsnį, gavusi valstybės narės ataskaitos rengėjos pateiktą įvertinimo ataskaitos projektą, EFSA jį išsiunčia pareiškėjui ir kitoms valstybėms narėms. Pasibaigus terminui pateikti rašytines pastabas, atsižvelgdama į dabartines mokslo ir technikos žinias ir naudodamasi paraiškos pateikimo metu turimais rekomendaciniais dokumentais, EFSA priima išvadą, kurioje patikslina, ar veiklioji medžiaga gali tenkinti 4 straipsnyje numatytus patvirtinimo reikalavimus. Ji išsiunčia savo išvadą pareiškėjui, valstybėms narėms ir Komisijai, taip pat paskelbia ją viešai. Galiausiai, pagal Reglamento Nr. 1107/2009 13 straipsnį, gavusi EFSA išvadą, Komisija pateikia ataskaitą, vadinamą „peržiūros ataskaita“, ir reglamento projektą Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniam komitetui, atsižvelgdama į valstybės narės ataskaitos rengėjos įvertinimo ataskaitos projektą ir EFSA priimtą išvadą. Pareiškėjui suteikiama galimybė pateikti pastabų dėl peržiūros ataskaitos.

11 Reglamento Nr. 1107/2009 21 straipsnis susijęs su veikliosios medžiagos patvirtinimo peržiūra. Pagal šį straipsnį veikliosios medžiagos patvirtinimą Komisija gali peržiūrėti bet kada. Ji atsižvelgia į valstybės narės prašymą peržiūrėti veikliosios medžiagos patvirtinimą remiantis naujomis mokslo ir technikos žiniomis bei stebėsenos duomenimis. Jei, atsižvelgiant į naujas mokslo ir technikos žinias, jos manymu, esama priežasčių manyti, kad medžiaga nebetenkina 4 straipsnyje nustatytų kriterijų arba kad nepateikta pagal 6 straipsnio f punktą reikalaujama papildoma informacija, ji apie tai praneša valstybėms narėms, EFSA ir veikliosios medžiagos gamintojui, pastarajam nustatydama terminą pateikti pastabas. Vykdydama šią peržiūros procedūrą ji gali prašyti valstybių narių ir EFSA nuomonės; EFSA privalo jai pateikti nuomonę arba atlikto darbo rezultatus. Komisijai nusprendus, kad veiklioji medžiaga nebetenkina 4 straipsnyje numatytų patvirtinimo kriterijų, pagal Reglamento Nr. 1107/2009 79 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą priimamas patvirtinimo panaikinimo arba pakeitimo reglamentas.

B. Sąjungos teisės aktai dėl veikliosios medžiagos diflubenzurono

12 2008 m. liepos 1 d. Komisijos direktyva 2008/69/EB, kuria iš dalies keičiama Tarybos direktyva 91/414, įtraukiant veikliąsias medžiagas klofenteziną, dikambą, difenokonazolą, diflubenzuroną, imazakviną, lenacilą, oksadiazoną, pikloramą ir piriproksifeną (OL L 172, 2008,, p. 9), Komisija įtraukė veikliąją medžiagą diflubenzuroną į Direktyvos 91/414 I priedą.

13 Direktyvos 2008/69 5 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Po įvairiapusių tyrimų nustatyta, kad augalų apsaugos priemonės, kuriose yra šios direktyvos priede išvardytų veikliųjų medžiagų, gali būti laikomos iš esmės atitinkančiomis [Direktyvos 91/414] 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktų reikalavimus, visų pirma, dėl naudojimo paskirčių, kurios buvo išnagrinėtos ir išsamiai pateiktos Komisijos peržiūros ataskaitoje. Todėl šios direktyvos priede išvardytas veikliąsias medžiagas tikslinga įtraukti į tos direktyvos I priedą siekiant užtikrinti, kad augalų apsaugos produktai, kurių sudėtyje yra šios veikliosios medžiagos, visose valstybėse narėse galėtų būti registruojami vadovaujantis tos direktyvos nuostatomis.“

14 Atsižvelgdama į tai, kad reikėjo gauti papildomos informacijos apie tam tikrus konkrečius dalykus, be kita ko, susijusius su diflubenzuronu, 2010 m. birželio 22 d. Komisija priėmė Direktyvą 2010/39/ES, iš dalies keičiančią Direktyvos 91/414 I priedą dėl konkrečių nuostatų, susijusių su veikliosiomis medžiagomis klofentezinu, diflubenzuronu, lenacilu, oksadiazonu, pikloramu ir piriproksifenu (OL L 157, 2010, p. 7). Direktyvos 2010/39 6 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Dėl diflubenzurono tikslinga reikalauti, kad pranešėjas pateiktų patvirtinamuosius duomenis dėl galimos priemaišų ir metabolito 4-chloroanilino (PCA) toksikologinės svarbos.“

C. Sąjungos teisės aktai dėl EFSA išvadų paskelbimo ir jų konfidencialumo užtikrinimo

1. Reglamentas Nr. 178/2002

15 Reglamente Nr. 178/2002, be kita ko, reglamentuojamas EFSA veiklos skaidrumas, jos gautos informacijos konfidencialumas ir jos darbo rezultatų viešas paskelbimas ir pateikimas bet kuriai suinteresuotajai šaliai.

16 Šiuo klausimu Reglamento Nr. 178/2002 40 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„Svarbiausias dalykas yra Bendrijos institucijų, visuomenės ir suinteresuotų šalių pasitikėjimas [EFSA]. Todėl gyvybiškai svarbu užtikrinti jos nepriklausomybę, aukštą mokslinę kokybę, skaidrumą ir veiksmingumą. Būtinas ir bendradarbiavimas su valstybėmis narėmis.“

17 Reglamento Nr. 178/2002 54 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„[EFSA] nepriklausomybė ir jos vaidmuo informuojant visuomenę reiškia, kad jai turėtų būti suteikta teisė savarankiškai informuoti pagal savo kompetenciją, turint tikslą teikti patikimą ir lengvai suprantamą informaciją.“

18 Reglamento Nr. 178/2002 23 straipsnyje „[EFSA] užduotys“ numatyta:

„[EFSA] yra paskirta vykdyti šias užduotis:

<…>

j) užtikrinti, kad visuomenė ir suinteresuotos šalys greitai gautų patikimą, objektyvią ir išsamią informaciją;

<…>“

19 Reglamento Nr. 178/2002 38 straipsnyje „Skaidrumas“ nurodyta:

„1. [EFSA] užtikrina, kad savo veiklą ji vykdys labai skaidriai. Ji nedelsdama viešai skelbia šiuos dalykus:

<…>

b) Mokslo komiteto ir mokslinių grupių nuomones vos tik jas priėmus, visuomet įtraukdama ir mažumos nuomones;

c) nepažeisdama 39 ir 41 straipsnių nuostatų, informaciją, kuria yra pagrįstos jos nuomonės;

<…>

e) savo mokslinių tyrimų rezultatus;

f) savo veiklos metinę ataskaitą;

g) atmestus arba pakeistus Europos Parlamento, Komisijos arba valstybės narės prašymus pateikti mokslines nuomones ir šio atmetimo ar pakeitimo motyvus.

<…>“

20 Reglamento Nr. 178/2002 39 straipsnyje „Konfidencialumas“ numatyta:

„1. Nukrypdama nuo 38 straipsnio nuostatų, [EFSA] trečiosioms šalims neatskleidžia gaunamos konfidencialios informacijos, kurios prašoma neatskleisti ir šis prašymas yra pagrįstas, išskyrus informaciją, kurią būtina paskelbti viešai, jei tai yra reikalinga norint apsaugoti visuomenės sveikatą.

<…>

3. [EFSA] pateiktų mokslinių nuomonių išvados dėl numatomo poveikio sveikatai jokiu būdu negali būti slaptos.

<…>“

21 Reglamento Nr. 178/2002 40 straipsnyje „[EFSA] skelbiama informacija“ nustatyta:

„1. [EFSA] savo iniciatyva perduoda informaciją, nepažeisdama Komisijos kompetencijos pranešti savo sprendimus dėl rizikos valdymo.

2. [EFSA] užtikrina, kad visuomenė ir visos suinteresuotos šalys skubiai gautų objektyvią, patikimą ir lengvai suprantamą informaciją, ypač apie jos darbo rezultatus. [EFSA], siekdama šių tikslų, tobulina ir paskleidžia visuomenei informacinę medžiagą.

3. [EFSA] dirba glaudžiai bendradarbiaudama su Komisija ir valstybėmis narėmis ir šitaip prisideda prie to, kad informavimo apie riziką procesas būtų darnus.

[EFSA] paskelbia visas nuomones, kurias ji pareiškė remdamasi 38 straipsnio nuostatomis.

<…>“

2. Reglamentas Nr. 1107/2009

22 Reglamento Nr. 1107/2009 12 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

„<..> Reikėtų įtraukti nuostatas siekiant užtikrinti įvertinimo proceso skaidrumą.“

23 Reglamento Nr. 1107/2009 12 straipsnis, kuriame reglamentuojama vertinant veikliąją medžiagą EFSA vykdoma procedūra, numatyta, kad iš valstybės narės ataskaitos rengėjos gavusi įvertinimo ataskaitos projektą EFSA suteikia pareiškėjui dvi savaites, kad šis galėtų pagal šio reglamento 63 straipsnį prašyti tam tikras įvertinimo ataskaitos projekto dalis laikyti konfidencialiomis, ir šiam terminui pasibaigus minėtą projektą viešai paskelbia. Pasibaigus rašytinių pastabų pateikimo terminui, EFSA priima išvadą, kurioje patikslina, ar veiklioji medžiaga gali atitikti patvirtinimo kriterijus, nustatytus šio reglamento 4 straipsnyje; savo išvadą ji paskelbia viešai.

24 Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnyje, kuris yra jo VI skyriuje „Galimybė visuomenei susipažinti su informacija“, numatyta:

„1. Asmuo, kuris tvirtina, kad pagal šį reglamentą jo pateikta informacija turi būti laikoma konfidencialia, turi pateikti patikrinamą pagrįstą paaiškinimą, kad įrodytų, jog dėl tokios informacijos atskleidimo nukentėtų jo komerciniai interesai arba asmens privatumo ir neliečiamumo apsauga.

2. Paprastai laikoma, kad atitinkamo asmens komercinių interesų ar asmens privatumo ir neliečiamumo apsauga sumažinama atskleidus informaciją, susijusią su:

a) gamybos metodu;

b) veikliosios medžiagos priemaišų specifikacija, išskyrus toksikologiniu, ekotoksikologiniu ar aplinkos aspektu svarbiomis laikomas priemaišas;

c) veikliosios medžiagos, įskaitant priemaišas, gamybos siuntų rezultatais;

d) pagamintoje veikliojoje medžiagoje esančių priemaišų analizės metodais, išskyrus metodus, taikomus toksikologiniu, ekotoksikologiniu ar aplinkos aspektu svarbiomis laikomoms priemaišoms;

e) gamintojo ar importuotojo ir pareiškėjo ar autorizacijos turėtojo ryšiais;

f) informacija apie visą augalų apsaugos produkto sudėtį;

g) asmenų, susijusių su bandymais su stuburiniais gyvūnais, vardais ir pavardėmis bei adresais.

<…>“

II. Ginčo aplinkybės

25 Ieškovė *Arysta LifeScience Netherlands BV*, buvusi *Chemtura Netherlands BV*, yra bendrovė, kuri kuria, gamina ir parduoda agrochemijos ir specialiosios paskirties chemines medžiagas. Laikydamasi Direktyvoje 91/414 numatytos tvarkos ji pranešė apie veikliąją medžiagą diflubenzuroną – įvairiems kultūriniams augalams, visų pirma, obelims, kriaušėms ir grybams, naudojamą insekticidą.

26 Diflubenzuronas įtrauktas į Direktyvos 91/414 I priedą, Komisijai priėmus Direktyvą 2008/69, laikantis Reglamento Nr. 1490/2002 11b straipsnyje nustatytos tvarkos.

27 2009 m. liepos 16 d. EFSA pateikė Komisijai ekspertų atlikto vertinimo išvadas dėl diflubenzurono, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 1490/2002 12a straipsnyje. Minėtas išvadas valstybės narės ir Komisija išnagrinėjo Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete ir 2010 m. gegužės 11 d. pateikė kaip Komisijos peržiūros ataskaitas, be kita ko, susijusias su diflubenzuronu. Pagal šias išvadas produktai, kurių sudėtyje yra diflubenzurono, apskritai tenkina Direktyvos 91/414 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nustatytus reikalavimus.

28 Atsižvelgdama į tai, kad reikėjo gauti papildomos informacijos apie tam tikrus konkrečius dalykus, be kita ko, susijusius su diflubenzuronu, Komisija priėmė Direktyvą 2010/39. Pagal šios direktyvos 6 konstatuojamąją dalį dėl diflubenzurono tikslinga reikalauti, kad pranešėjas, t. y. ieškovė, pateiktų vadinamų „patvirtinamųjų“ duomenų dėl galimos priemaišų ir metabolito 4-chloroanilino (PCA), kaip diflubenzurono liekanų, toksikologinės svarbos.

29 Ieškovė pateikė duomenų dėl galimos priemaišų ir metabolito 4-chloroanilino (PCA), kaip diflubenzurono liekanų, toksikologinės svarbos 2011 m. birželio mėn.. Minėtus duomenis įvertino ataskaitą rengianti valstybė narė, šiuo atveju Švedijos Karalystė; ji parengė įvertinimo ataskaitos projektą. Šį projektą valstybė narė ataskaitos rengėja išsiuntė ieškovei, kitoms valstybėms narėms ir EFSA, kad jos pateiktų pastabų.

30 Išnagrinėjusi gautas pastabas Komisija paprašė EFSA surengti bendrą vertinimą ir pateikti išvadą, kokį pavojų vartotojams, gyventojams ar pašaliniams asmenims ir darbuotojams kelia metabolitas, kai diflubenzuronas praryjamas arba kai patiriamas kitoks jo poveikis. 2012 m. rugpjūčio 22 d., remdamasi diflubenzurono, kaip obelims, kriaušėms, grybams apsaugoti ir miškininkystės reikmėms naudojamo insekticido, tipiško naudojimo būdų įvertinimu, ji padarė išvadą, kad galimas metabolito kaip liekanų poveikis vartotojams, gyventojams ar pašaliniams asmenims ir darbuotojams *a priori* laikytinas keliančiu susirūpinimą, nes neaišku, ar egzistuoja genotoksiško kancerogeno riba. Ši išvada paskelbta 2012 m. rugsėjo 7 d.

31 2013 m. liepos 16 d. Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas parengė patikslintą diflubenzurono peržiūros ataskaitą. Šis komitetas iš esmės pritarė 2012 m. rugpjūčio 22 d. EFSA išvadai.

32 Vėliau, 2013 m. liepos 18 d., Komisija oficialiai pranešė ieškovei, kad diflubenzurono patvirtinimas peržiūrimas pagal Reglamento Nr. 1107/2009 21 straipsnį. Ji suteikė įgaliojimus EFSA pateikti šios peržiūros išvadą. Nustatytas šių įgaliojimų terminas – 2015 m. rugpjūčio 28 d.

33 2014 m. sausio mėn. ieškovė pateikė Švedijos Karalystei, valstybei narei ataskaitos dėl diflubenzurono rengėjai, duomenų, siekdama atsakyti į galimus susirūpinimą dėl metabolito keliančius klausimus. 2014 m. liepos mėn. valstybė narė ataskaitos rengėja pateikė vertinimo ataskaitos projektą, kuriame ji įvertino atnaujintus duomenis ir padarė išvadą, kad galimas PCA poveikis vartotojams, darbuotojams ir gyventojams ar pašaliniams asmenims, kai diflubenzuronas tipiškai naudojamas sėklavaisiams, nekelia pavojaus (toliau – 2014 m. liepos mėn. ataskaita). Ieškovei, kitoms valstybėms narėms ir EFSA suteikta galimybė dėl šios ataskaitos pateikti pastabų.

34 Savo nuomonę dėl 2014 m. liepos mėn. ataskaitos ieškovė pateikė tą patį mėnesį. Šia nuomone valstybė narė ataskaitos rengėja pasidalijo su visomis valstybėmis narėmis ir EFSA 2014 m. rugsėjo mėn.

35 Pasibaigus nustatytam pastabų teikimo laikotarpiui valstybė narė ataskaitos rengėja pridėjo prie 2014 m. liepos mėn. ataskaitos du papildymus. Pirmame papildyme, patvirtintame 2014 m. lapkričio mėn., valstybė narė ataskaitos rengėja iš esmės nusprendė, kad galimas PCA poveikis darbuotojams ir gyventojams ar pašaliniams asmenims, kai diflubenzuronas tipiškai naudojamas sėklavaisiams, nekelia pavojaus. Tačiau dėl vartotojų valstybė narė ataskaitos rengėja padarė išvadą, kad ji „neturėjo galimybės pakankamai įvertinti pavojų“.

36 2015 m. kovo 12 d. Komisija paprašė, kad EFSA pateiktų savo nuomonę apie galimą PCA (4-chloranilinas, diflubenzurono priemaišos ir metabolitas), kaip liekanų, poveikį ir galimą jo toksikologinę svarbą ir išnagrinėtų, ar valstybė narė ataskaitos rengėja tinkamai taikė poveikio ribos metodą, kai vertino PCA, kaip tipiškai naudojant diflubenzuroną susidariusių liekanų, galimą poveikį.

37 Antrame papildyme, patvirtintame 2015 m. liepos mėn., po 2015 m. gegužės ir birželio mėn. įvykusių dviejų bendram vertinimui skirtų posėdžių valstybė narė ataskaitos rengėja nusprendė, jog „[nebuvo] galima daryti išvados, kad numanomas PCA poveikis vartotojams [buvo] nereikšmingas“ (toliau – 2015 m. liepos mėn. papildymas).

38 Atsakydama į tai, kas išdėstyta 2015 m. liepos mėn. papildyme, 2015 m. rugpjūčio 19 d. ieškovė pateikė EFSA mokslinių dokumentų. 2015 m. rugpjūčio 24 d. rašte EFSA nurodė ieškovei, kad negali tenkinti prašymo surengti susitikimą, nes nenumatyta galimybė pranešėjui pateikti papildomų pastabų per bendro vertinimo procedūrą. Be to, tame pačiame rašte ji atkreipė ieškovės dėmesį į tai, kad Komisija suteiks galimybę pateikti pastabų dėl savo nuomonės vėlesniame procedūros etape. 2015 m. rugpjūčio 27 d. išvadoje (toliau – ginčijama išvada) EFSA nurodė, kad „galimą PCA, kaip liekanų, poveikį (t. y. tiek vartotojams, tiek darbuotojams ir [gyventojams arba pašaliniams asmenims]) [reikėjo] laikyti keliančiu susirūpinimą, atsižvelgiant į tai, kad neįmanoma apibrėžti hipotetinės genotoksiškos kancerogeninės medžiagos ribos“. Tame pačiame dokumente tvirtinama ir tai, kad: „klausimas taip pat kelia didelį susirūpinimą todėl, kad aukštesnio lygio vertinimo nebuvo galima atlikti dėl informacijos trūkumo, ir todėl, kad iš atlikto žemiausio lygio vertinimo negalima daryti išvados, kad tikėtina, jog bent vienas tipiškas augalų apsaugos produkto, kurio sudėtyje yra veikliosios medžiagos, naudojimo būdas neturi jokio kenksmingo poveikio žmonių ar gyvulių sveikatai ar požeminiam vandeniui arba jokios nepriimtinos įtakos aplinkai“.

39 Prieš paskelbdama ginčijamą išvadą savo interneto svetainėje, EFSA savo iniciatyva pasiūlė ieškovei nurodyti šiame dokumente esančią konfidencialią informaciją, remdamasi Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsniu. Atsakydama į šį pasiūlymą 2015 m. rugsėjo 4 d. ir 11 d. raštais ieškovė paprašė EFSA įrodyti, kad ši turi teisę viešai paskelbti ginčijamą išvadą, ir bet kuriuo atveju išbraukti tam tikras išvados dalis dėl jų konfidencialumo, kaip tai numatyta minėtame straipsnyje. Visų pirma, ji prašė užtikrinti cituotų tyrimų ir ataskaitų autorių vardų ir pavardžių konfidencialumą, ištaisyti tam tikrus elementus, nurodytus kaip faktines klaidas, ir išbraukti tam tikras teksto dalis, kurių paskelbimas, jos nuomone, pažeistų jos komercinius interesus, be kita ko, susijusius su diflubenzurono savybėmis ir ilgalaike prieiga, arba kurios buvo grindžiamos abejotinos mokslinės kokybės išvadomis, kurios vis dar ginčijamos ir dėl kurių 2015 m. rugpjūčio 19 d. ji pateikė EFSA savo pastabas, tačiau į jas nebuvo atsižvelgta.

40 2015 m. spalio 8 d. raštu EFSA patenkino prašymus užtikrinti konfidencialumą, pirma, pašalinti aptariamų tyrimų ir ataskaitų autorių vardus ir pavardes, kaip tai numatyta Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 2 dalies g punkte, ir, antra, ištaisyti tam tikras esmines klaidas. Tačiau ji atmetė šio straipsnio 1 dalimi grindžiamus prašymus, kuriais prašoma pašalinti teksto dalis, kuriose esančios informacijos atskleidimas gali pakenkti ieškovės komerciniams interesams.

41 Visų pirma, remdamasi Reglamento Nr. 178/2002 38 straipsnio 1 dalimi, 39 straipsnio 3 dalimi ir 40 straipsniu, EFSA nurodė teisinį pagrindą, dėl kurio ji turi teisę viešai paskelbti ginčijamą išvadą. Paskui ji atsakė į ieškovės kaltinimus, grindžiamus jos teisės į gynybą ir teisės būti išklausytai pažeidimu. Šiuo klausimu Komisija priminė, kad ieškovė galėjo pateikti pastabų dėl 2014 m. liepos mėn. ataskaitos ir išreikšti savo nuomonę dėl Komisijos galutinio sprendimo. Galiausiai, dėl ieškovės prašymo pašalinti teksto dalis, kuriose esančios informacijos atskleidimas gali pakenkti jos komerciniams interesams, EFSA iš esmės nurodė, kad vien pavojaus, jog didelė aptariamos informacijos dalis gali pakenkti ieškovės įvaizdžiui, neužtenka, kad ji būtų laikoma konfidencialia, atsižvelgiant į jos pareigą skelbti informaciją, kuri gali turėti poveikio visuomenės sveikatai.

42 2015 m. spalio 12 d. ieškovė paprašė EFSA peržiūrėti sprendimą atmesti jos prašymus užtikrinti konfidencialumą, grindžiamus Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 1 dalimi ir susijusius su ginčijama išvada. Grįsdama šį peržiūros prašymą ji tvirtino, kad EFSA pažeidė Reglamentą Nr. 178/2002. Ji mano, jog iš šio reglamento matyti, kad EFSA nuomonė turėtų būti „aukštos mokslinės kokybės“. Tačiau ši institucija parengė minėtas išvadas, remdamasi 2015 m. liepos mėn. pranešimu, kuris pats buvo grindžiamas abejotinais moksliniais duomenimis ir neišsamia informacija. Be to, ieškovė tvirtino, kad, tyčia neatsižvelgdama į jos komentarus, EFSA pažeidė jos teisę į gynybą ir neįvykdė šiame reglamente nustatytos pareigos savo vertinimus grįsti „turima moksline informacija“. Be to, jos nuomone, nėra jokių patikimų įrodymų, kad diflubenzuronas kelia pavojų žmonių ar gyvūnų sveikatai.

43 2015 m. gruodžio 10 d. EFSA galutinai atmetė ieškovės pateiktus prašymus užtikrinti konfidencialumą, grindžiamus Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 1 dalimi ir susijusius su ginčijama išvada (toliau – ginčijamas sprendimas). Dėl ieškovės kaltinimų, kad pažeista jos teisė į gynybą ir teisė būti išklausytai, EFSA nurodo, kad ji atsižvelgė į 2015 m. rugpjūčio 20 d. ieškovės pateiktą informaciją ir komentarus ir kad jos išsami pozicija dėl šios informacijos pateikta ginčijamo sprendimo I priede.

44 2015 m. gruodžio 11 d. visa išvada paskelbta EFSA interneto svetainėje.

45 2015 m. rugsėjo 9 d. Komisija pasiūlė ieškovei iki 2015 m. spalio 7 d. pateikti savo pastabas dėl ginčijamos išvados. Tame pačiame rašte ji nurodė, kad jei atlikdama diflubenzurono patvirtinimo peržiūrą Komisija pateiks patikrintą peržiūros ataskaitos projektą Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatiniam komitetui, ieškovė turės galimybę raštu pateikti savo pastabas šiuo klausimu. Ieškovė atsakė 2015 m. spalio 7 d. ir savo pastabas pateikė valstybėms narėms, dalyvaujančioms Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete.

III. Procesas ir šalių reikalavimai

46 2015 m. gruodžio 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu ieškovė pareiškė šį ieškinį.

47 Tą pačią dieną Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškovė pateikė atskirą dokumentą, kuriame prašoma taikyti laikinąsias apsaugos priemones – sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą.

48 2015 m. gruodžio 15 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmininkas patenkino prašymą laikinai sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą ir nurodė EFSA nedelsiant pašalinti ginčijamą išvadą iš savo interneto svetainės.

49 EFSA tai padarė tą pačią dieną. Tačiau 2016 m. sausio 7 d. (5 min.) ir 2016 m. sausio 13–14 d. (maždaug 24 val.) išvadą buvo galima rasti internete.

50 2016 m. vasario 29 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmininkas atmetė ieškovės prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, panaikino savo 2015 m. gruodžio 15 d. nutartį ir atidėjo bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

51 2016 m. kovo 4 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu ieškovė pareiškė skundą dėl 2016 m. vasario 29 d. nutarties.

52 2016 m. kovo 11 d. nutartimi Bendrasis Teismas patenkino prašymą sustabdyti ginčijamo sprendimo vykdymą ir nurodė EFSA viešai neskelbti ginčijamos išvados ir, jei jau paskelbė, pašalinti ją iš savo interneto svetainės ne vėliau kaip iki 2016 m. kovo 11 d. 17 val.

53 2016 m. birželio 14 d. nutartimi Teisingumo Teismas atmetė ieškovės apeliacinį skundą ir priteisė iš jos bylinėjimosi išlaidas, patirtas apeliaciniame procese.

54 2016 m. kovo 31 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu Komisija paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti EFSA reikalavimų. 2016 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutartimi šis prašymas dėl įstojimo į bylą buvo patenkintas.

55 Kadangi Bendrojo Teismo kolegijų sudėtis buvo pakeista, 2016 m. spalio 6 d. sprendimu ši byla perskirta ketvirtajai kolegijai ir paskirtas naujas teisėjas pranešėjas.

56 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, pateikė šalims klausimus raštu. Ieškovė į juos atsakė per nustatytą terminą.

57 2017 m. spalio 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu EFSA savo iniciatyva pateikė pastabas dėl ieškovei pateiktų klausimų. 2017 m. lapkričio 14 d. Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko sprendimu šios pastabos pridėtos prie bylos medžiagos ir persiųstos ieškovei.

58 2017 m. lapkričio 22 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu dokumentu ieškovė atsakė į 2017 m. spalio 18 d. EFSA pastabas.

59 2017 m. lapkričio 29 d. vykusiame posėdyje šalys buvo išklausytos ir atsakė į Bendrojo Teismo klausimus.

60 Per teismo posėdį ieškovė pateikė 2015 m. liepos 8 d. raštą, kuriuo Komisija patenkino 2015 m. birželio 29 d. EFSA prašymą vykdant peržiūros procedūrą pratęsti terminą pateikti veikliosios medžiagos diflubenzurono rizikos vertinimo išvadą. Šis raštas per teismo posėdį pridėtas prie bylos medžiagos, o EFSA ir Komisijos paprašytos pareikšti savo nuomonę dėl jo priimtinumo ir pagrįstumo. Per teismo posėdį EFSA nurodė, kad 2015 m. liepos 8 d. Komisijos raštą reikia pripažinti nepriimtinu, kaip pateiktą praleidus terminą ir bet kuriuo atveju kaip nereikšmingą. Komisija šiuo klausimu nepareiškė nuomonės.

61 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– panaikinti ginčijamą sprendimą,

– priteisti iš EFSA bylinėjimosi išlaidas.

62 EFSA Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškovės reikalavimus,

– priteisti iš ieškovės padengti ne tik savo, bet ir jos per šį procesą patirtas bylinėjimosi išlaidas.

63 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną arba nepagrįstą,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

IV. Dėl teisės

A. Dėl suinteresuotumo pateikti ieškinį

64 2017 m. spalio 18 d. pastabose dėl taikant proceso organizavimo priemones ieškovei pateiktų klausimų EFSA iškėlė klausimą dėl ieškovės suinteresuotumo pareikšti ieškinį, atsižvelgiant į tai, kad ginčijama išvada yra parengiamojo pobūdžio. Ji tvirtina, kad po to, kai buvo priimtas 2017 m. gegužės 18 d. Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2017/855, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011 dėl veikliosios medžiagos diflubenzurono patvirtinimo (OL L 128, 2017, p. 10), ir po to, kai Bendrajame Teisme pareikštas ieškinys dėl šio įgyvendinimo reglamento teisėtumo (byla T-476/17), ieškovė nebeturi suinteresuotumo pareikšti šį ieškinį, net jeigu jį kada nors turėjo.

65 Šiuo požiūriu, pirma, EFSA mano, kad ginčijama išvada yra procedūros, per kurią buvo priimtas Įgyvendinimo reglamentas Nr. 2017/855, parengiamoji priemonė, todėl kaltinimai, susiję su peržiūros procedūros reikalavimų nesilaikymu ir su pačios įstojusios į bylą šalies arba kitų vertinimo procedūroje dalyvavusių institucijų atlikto vertinimo tikslumu, gali būti keliami ieškinyje dėl šio įgyvendinimo reglamento teisėtumo, pareikšto byloje T-476/17. Antra, jai kyla klausimas, kuo ieškovei gali būti naudingas ginčijamo sprendimo panaikinimas. Jos nuomone, panaikinus minėtą sprendimą ir pašalinus ginčijamą išvadą iš EFSA interneto svetainės nebūtų pašalintas tariamas neigiamas jos atskleidimo poveikis, nes šiame įgyvendinimo reglamente, kuris galioja ir yra viešai prieinamas, diflubenzuronas pripažintas turinčiu genotoksinių ir kancerogeninių savybių.

66 2017 m. lapkričio 22 d. atsakyme į EFSA pastabas ieškovė ginčija EFSA teiginį, kad ieškinys nepriimtinas kaip neturintis dalyko. Ji tvirtina ir toliau esanti suinteresuota, kad būtų panaikintas ginčijamas sprendimas, nes šiuo ieškiniu ji siekia, kad ginčijamą EFSA išvadą ji savo interneto svetainėje paskelbtų, išbraukusi jos dalis. Jos nuomone, taip ji galėtų išvengti ginčijamos EFSA išvados atskleidimo poveikio medžiagos, kaip nemaistiniams kultūriniams augalams skirto insekticido, pardavimui ir pareikšti galimą ieškinį dėl atsakomybės. Ji taip pat tvirtino, kad šiuo ieškiniu ir ieškiniu dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 2017/855, pareikštu byloje T-476/17, siekiama skirtingų tikslų.

67 Reikia priminti, kad fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tik tuo atveju, kai ieškovas yra suinteresuotas, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats ginčijamo akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad taip dėl ieškinio baigties gali atsirasti nauda jį pareiškusiai šaliai. Ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį turi būti atsiradęs ir esantis. Jis negali būti susijęs su būsima hipotetine situacija. Šis suinteresuotumas, atsižvelgiant į ieškinio dalyką, turi būti pareiškiant ieškinį, antraip ieškinys būtų nepriimtinas, ir išlikti iki teismo sprendimo priėmimo, antraip nebūtų poreikio jį priimti (2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 55 ir 57 punktai).

68 Todėl šiuo atveju EFSA pareikštą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti kaip nepagrįstą ir nereikia priimti sprendimo nei dėl EFSA pastabų, susijusių su taikant proceso organizavimo priemones ieškovei pateiktais klausimais (žr. šio sprendimo 57 punktą), nei dėl ieškovės atsakymo į tas pastabas (žr. šio sprendimo 58 punktą) priimtinumo.

69 Iš tiesų, reikšdama šį ieškinį ieškovė buvo suinteresuota jį pareikšti, nes ginčijamo sprendimo panaikinimas būtų jai naudingas, kadangi šiuo sprendimu atmesti Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 1 dalimi grindžiami prašymai užtikrinti konfidencialumą, kuriuos ieškovė pateikė dėl ginčijamos išvados, ir paskelbta šios išvados versija, į kurią įtrauktos jos dalys, kurias ieškovė prašė laikyti konfidencialiomis. Tokiomis sąlygomis, panaikinus minėtą sprendimą, ieškovė galėjo, pavyzdžiui, pasiekti, kad, visų pirma, minėta išvada būtų pašalinta iš EFSA interneto svetainės ir, antra, ji būtų paskelbta, atsižvelgiant į visus anksčiau jos pateiktus, bet EFSA atmestus konfidencialumo reikalavimus ar jų dalį.

70 Kitaip, nei tvirtina EFSA, ieškovės suinteresuotumas pareikšti ieškinį neišnyksta nei priėmus Įgyvendinimo reglamentą 2017/855, kuriuo leidžiama naudoti diflubenzuroną tik kaip nemaistiniams kultūriniams augalams skirtą insekticidą, nei Bendrajame Teisme pareiškus ieškinį, kuriuo ginčijamas šio įgyvendinimo reglamento teisėtumas.

71 Ginčijamas sprendimas yra teisės aktas, kuriuo EFSA nusprendė atmesti dėl ginčijamos išvados ieškovės pateiktus Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 1 dalimi pagrįstus prašymus užtikrinti konfidencialumą. Šis sprendimas galioja ir toliau. Ši išvada vis dar prieinama visuomenei. Be to, ieškovė teisingai nurodo, kad išsaugo suinteresuotumą prašyti panaikinti minėtą aktą siekdama, kad Sąjungos teismas nuspręstų, jog veiksmai jos atžvilgiu yra neteisėti, nes toks sprendimas gali būti pagrindas pareikšti galimą ieškinį dėl žalos atlyginimo, kuriuo siekiama tinkamai atlyginti paskelbiant ginčijamą išvadą tariamai padarytą žalą jos geram vardui arba komerciniams interesams (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 17 d. Sprendimo *Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband / Komisija*, T-457/09, EU:T:2014:683, 137 punktą).

72 Nei Įgyvendinimo reglamento Nr. 2017/855 priėmimas, nei ieškinio, kuriuo ginčijamas šio įgyvendinimo reglamento teisėtumas, pareiškimo byloje T-476/17 rezultatas negali ieškovei suteikti tokios naudos, nes nėra susiję su klausimu, ar ginčijamame sprendime EFSA pagrįstai nusprendė atmesti dėl ginčijamos išvados ieškovės pateiktus Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 1 dalimi pagrįstus konfidencialumo reikalavimus.

73 Tiesa, kad, kaip tvirtina EFSA, Įgyvendinimo reglamente 2017/855 konkrečiai nurodyta, kad veiklioji medžiaga diflubenzuronas turi genotoksinių ir kancerogeninių savybių; šis vertinimas sutampa su pateiktu ginčijamoje išvadoje. Taip pat tiesa, kad, paskelbus minėtą įgyvendinimo reglamentą, ši informacija tapo viešai prieinama. Tačiau vien ši aplinkybė nereiškia, kad minėtos išvados paskelbimas nebeturi nurodytų neigiamų pasekmių. Iš tiesų, reikia pripažinti, kad šiuo ieškiniu ir ieškiniu dėl to įgyvendinimo reglamento teisėtumo siekiama skirtingų tikslų, todėl juos reikia vertinti kiekvieną atskirai, atliekant skirtingą nagrinėjimą. Šiuo atveju ieškovė tvirtina, kad informacijos, kuria remdamasi EFSA pateikė išvadą, atskleidimas pakenktų jos komerciniams interesams. Tačiau ieškinyje dėl to paties įgyvendinimo reglamento teisėtumo keliamas klausimas, ar Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą manydama, kad veiklioji medžiaga turėjo kancerogeninių ir genotoksinių savybių. Šiomis aplinkybėmis taip pat nesvarbu, kad šiame ieškinyje pateikti ieškovės argumentai sutampa su pateiktais ieškinyje dėl aptariamo įgyvendinimo reglamento teisėtumo.

74 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad šiuo atveju ieškovė išsaugojo suinteresuotumą pareikšti ieškinį.

B. Dėl esmės

75 Grįsdama ieškinį ieškovė nurodo penkis ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su, pirma, EFSA piktnaudžiavimu įgaliojimais, nes ji priėmė ginčijamą sprendimą be tinkamo teisinio pagrindo, ir, antra, su Reglamento Nr. 1107/2009 ir pagrindinės teisės į profesinės paslapties apsaugą, taip pat Reglamento Nr. 178/2002 38 straipsnio ir 40 straipsnio 3 dalies pažeidimu. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su EFSA piktnaudžiavimu įgaliojimais, nes ji priėmė teisės aktą dėl cheminių medžiagų klasifikacijos, nors tai priklauso Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA) kompetencijai, ir, antra, su akivaizdžia vertinimo klaida, nes EFSA pagrindė ginčijamą išvadą neišsamia informacija, neatsižvelgdama į ieškovės pastabas. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su teisės į gynybą ir gero administravimo principo pažeidimu. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs tuo, kad EFSA neįvykdė savo pareigų pagal Reglamentą Nr. 178/2002. Penktasis ieškinio pagrindas susijęs su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu, nes Komisija esą sukėlė teisėtų ieškovės lūkesčių, kad į jos pastabas bus atsižvelgta prieš paskelbiant ginčijamą išvadą.

1. Ieškinio pirmojo pagrindo pirma dalis, susijusi su EFSA piktnaudžiavimu įgaliojimais

76 Ieškovė mano, kad priėmusi ginčijamą sprendimą ir paskelbusi ginčijamą išvadą EFSA piktnaudžiavo įgaliojimais. Jos nuomone, nors EFSA turi teisinį pagrindą, suteikiantį jai teisę paskelbti savo išvadą po pradinio vertinimo, nėra jokio teisinio pagrindo, kuriuo remdamasi ji gali paskelbti savo išvadą, pateiktą vykdant peržiūros procedūrą pagal Reglamento Nr. 1107/2009 21 straipsnį.

77 EFSA ginčija ieškovės argumentus.

78 Pirmiausia reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1107/2009 21 straipsnyje, kuriuo reglamentuojama veikliosios medžiagos peržiūros procedūra, kurią vykdydama EFSA pateikė ginčijamą išvadą, nepatikslinta, ar EFSA turi atskleisti savo nuomonę, pateiktą vykdant tokią peržiūros procedūrą, ir kaip tai turi būti padaryta. Tačiau to paties reglamento 12 straipsnyje, kuriame reglamentuojamas pirminis veikliosios medžiagos vertinimas, aiškiai numatyta EFSA pareiga viešai paskelbti savo išvadą.

79 Tokiomis aplinkybėmis reikia patikrinti, ar, kaip tvirtina ieškovė, Sąjungos teisės aktų leidėjas atmetė būtinybę skelbti vykdant peržiūros procedūrą pateiktą EFSA nuomonę, nes aiškiai numatė, kad EFSA privalo viešai paskelbti savo išvadą, pateiktą po pirminio veikliosios medžiagos įvertinimo.

80 Pagal suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą bei tikslus (žr. 1983 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Merck*, 292/82, EU:C:1983:335, 12 punktą) ir visas ES teisės nuostatas (1982 m. spalio 6 d. Sprendimo *Cilfit ir kt.*, 283/81, EU:C:1982:335, 20 punktas ir 2005 m. spalio 6 d. Sprendimo *Sumitomo Chemical ir Sumika Fine Chemicals / Komisija*, T-22/02 ir T-23/02, EU:T:2005:349, 47 punktas).

81 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip EFSA nurodė ginčijamame sprendime, reglamentuose Nr. 1107/2009 ir Nr. 178/2002 nėra jokios nuostatos, kuria aiškiai draudžiama EFSA paskelbti savo nuomones, pateiktas vykdant peržiūros procedūrą. Taip pat reikia pažymėti, kad nė viename iš šių reglamentų nėra nieko, iš ko būtų galima spręsti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino uždrausti EFSA viešai skelbti tokią nuomonę. Tokio draudimo negali reikšti vien tai, kad Reglamento Nr. 1107/2009 21 straipsnyje nenumatyta pareiga tokias nuomones skelbti.

82 Atvirkščiai, kartu aiškinant reglamentus Nr. 1107/2009 ir Nr. 178/2002 matyti, kad EFSA taikomi skaidrumo reikalavimai, kurie iš esmės reiškia, kad visuomenė turi būti informuota apie jos veiklos rezultatus ir todėl ji gali turėti prieigą prie vykdant peržiūros procedūrą pateiktų nuomonių. Kaip EFSA nurodė savo 2015 m. spalio 8 d. rašte, būtent pagal šias nuostatas jai suteikiama kompetencija paskelbti tokias nuomones. Antai Reglamento Nr. 178/2002 38 straipsnyje „Skaidrumas“ numatyta, kad EFSA užtikrina, kad savo veiklą ji vykdys labai skaidriai. Iš šio reglamento 38 straipsnio 1 dalies b punkto ir 40 straipsnio 2 dalies bei 3 dalies antros pastraipos matyti, kad EFSA nuomonės iš esmės yra skelbiamos viešai. To paties reglamento 39 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad EFSA pateiktų mokslinių nuomonių išvados dėl numatomo poveikio sveikatai jokiu būdu negali būti slaptos. Konkrečiau dėl augalų apsaugos produktų pateikimo rinkai reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnyje, t. y. vienintelėje šio reglamento skyriaus „Galimybė visuomenei susipažinti su informacija“ nuostatoje, be kita ko, numatyta, kad „asmuo, kuris tvirtina, kad pagal šį reglamentą jo pateikta informacija turi būti laikoma konfidencialia, turi pateikti patikrinamą pagrįstą paaiškinimą, kad įrodytų, jog dėl tokios informacijos atskleidimo nukentėtų jo komerciniai interesai arba asmens privatumo ir neliečiamumo apsauga“. Iš šios nuostatos matyti *a contrario* aiškinimas, kad tokios informacijos konfidencialumas yra išimtis, o visuomenės prieiga prie tokios informacijos yra taisyklė.

83 Vadinasi, negalima priekaištauti EFSA, kad ji ginčijamame sprendime nusprendė, jog jos kompetencija paskelbti ginčijamą išvadą, be kita ko, buvo pagrįsta Reglamento Nr. 178/2002 38–40 straipsnių, siejamų su Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsniu, aiškinimu.

84 Šios išvados negali paneigti ieškovės argumentai.

85 Taigi nepagrįstas ieškovės argumentas, kad teisinio saugumo principui prieštarauja EFSA galimybė pasinaudoti teise paskelbti informaciją, nors ši teisė nėra aiškiai numatyta taikytinuose antrinės teisės aktuose ir todėl ūkio subjektai nebūtinai gali žinoti, kad turi teisę prašyti užtikrinti konfidencialumą.

86 Šiuo klausimu užtenka konstatuoti, kad aptariamu atveju neginčijama, jog prieš paskelbdama ginčijamą išvadą EFSA pasiūlė ieškovei pateikti ir motyvuoti konfidencialumo prašymus (žr. šio sprendimo 39 punktą). Todėl ieškovė negali kaltinti EFSA, kad ji nežinojo, jog turi teisę prašyti užtikrinti informacijos konfidencialumą.

87 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškinio pirmojo pagrindo pirmą dalį, susijusią su tuo, kad nėra jokio teisinio pagrindo skelbti EFSA nuomonę, kaip numatyta Reglamento Nr. 1107/2009 21 straipsnio 2 dalyje.

2. Ieškinio pirmojo pagrindo antra dalis, nagrinėjama kartu su antruoju–penktuoju ieškinio pagrindais

88 Ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį, susijusią su Reglamento Nr. 1107/2009 ir pagrindinės teisės į profesinės paslapties apsaugą, taip pat Reglamento Nr. 178/2002 38 straipsnio ir 40 straipsnio 3 dalies pažeidimu, reikia vertinti kartu su: antruoju ieškinio pagrindu, susijusiu su EFSA piktnaudžiavimu įgaliojimais, kai priėmė aktą dėl cheminių medžiagų klasifikavimo, ir akivaizdžia vertinimo klaida, kai EFSA savo išvadas pagrindė neišsamia informacija, neatsižvelgdama į ieškovės pastabas; trečiuoju ieškinio pagrindu, susijusiu su ieškovės teisės į gynybą ir gero administravimo principo pažeidimu; ketvirtuoju ieškinio pagrindu, susijusiu su EFSA pareigos pagal Reglamentą Nr. 178/2002 nevykdymu, ir penktuoju ieškinio pagrindu, susijusiu su teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimu. Iš tiesų pateikdama šią pirmojo pagrindo dalį ir šiuos ieškinio pagrindus ieškovė iš esmės tvirtina, kad ginčijama išvada, paskelbta po to, kai priimtas ginčijamas sprendimas, pagrįsta klaidingu veikliosios medžiagos diflubenzurono vertinimu procedūriniu ir moksliniu požiūriu ir pažeidžia ieškovės teisę būti išklausytai ir jos teisėtus lūkesčius. Šiomis sąlygomis paskelbus ginčijamą išvadą visuomenei būtų paskleista iškreipta ir klaidinga informacija apie ieškovės produktų savybes ir tretieji asmenys negautų išsamaus ir prieštaringo medžiagos diflubenzurono ir jo metabolito vertinimo; tai padarytų žalos ieškovės komerciniams interesams ir geram vardui.

a) Pirminės pastabos

89 Pateikdama ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį ir antrąjį–penktąjį ieškinio pagrindus, ieškovė iš esmės prašo Bendrojo Teismo konstatuoti, kad ginčijamos išvados paskelbimas daro žalą jos komerciniams interesams ir geram vardui dėl, pirma, jose pateikiamo moksliškai neteisingo veikliosios medžiagos diflubenzurono vertinimo ir, antra, teisės į gynybą, gero administravimo principo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimo pateikiant tą išvadą. Taigi ieškovė siekia būtent to, kad Bendrasis Teismas patikrintų, ar minėta išvada teisėta ir ar ją teikiant buvo laikomasi tam tikrų procedūrinių garantijų, ir apeiti taikomas priimtinumo taisykles.

90 Šiuo klausimu reikia priminti, kad ginčijama išvada pateikta vykdant peržiūros procedūrą, nustatytą Reglamento Nr. 1107/2009 21 straipsnyje. Ši procedūra baigiama Komisijai priėmus sprendimą palikti galioti, panaikinti arba pakeisti nagrinėjamą veikliąją medžiagą. Taigi tokia kaip aptariamoji EFSA išvada nėra vykdant peržiūrą išreikšta galutinė pozicija dėl veikliosios medžiagos. Tik Komisija yra kompetentinga priimti galutinę poziciją šiuo klausimu. Iš tiesų, iš Reglamento Nr. 1107/2009 21 straipsnio nematyti, kad Komisija privalo vadovautis EFSA nuomone. Šiomis aplinkybėmis šią išvadą reikia laikyti parengiamuoju aktu, kurio atžvilgiu Bendrasis Teismas negali vykdyti kontrolės, o tariamu aptariamos išvados klaidingumu, piktnaudžiavimu įgaliojimais arba procedūrinių garantijų pažeidimu prireikus galima remtis pareiškiant ieškinį dėl Komisijos sprendimo.

91 Vadinasi, ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį ir antrąjį–penktąjį ieškinio pagrindus reikia atmesti kaip nepriimtinus, kiek ieškovė prašo Bendrojo Teismo patikrinti, ar ginčijama išvada teisėta ir ar ją priimant laikytasi tam tikrų procedūrinių garantijų.

92 Vis dėlto, kiek pateikdama ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį ieškovė taip pat teigia, kad ginčijamas sprendimas, kuriuo EFSA atmetė Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 1 dalimi pagrįstus konfidencialumo prašymus, susijusius su ginčijama išvada, pažeidžia šį straipsnį, reikia patikrinti, ar šis straipsnis taikomas ir, jei taip, ar šiuo atveju jis buvo pažeistas.

b) Dėl Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio taikytinumo

93 EFSA mano, kad Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnis, kuriuo nukrypstama nuo taisyklės, kad su šiuo reglamentu susijusi informacija paskelbiama visuomenei, taikomas tik „pagal šį reglamentą pateiktai informacijai“. Taigi šia nuostata neleidžiama pateikti prašymų dėl EFSA pateiktos informacijos, kaip antai ginčijamos išvados, konfidencialumo. Palaikydama EFSA poziciją įstojusi į bylą šalis priduria, kad šio straipsnio 1 dalimi nesiekiama EFSA mokslinių išvadų, kurias ji grindė pateiktais duomenimis ar kita informacija, padaryti neprieinamų visuomenei.

94 Ieškovė ginčija EFSA ir į bylą įstojusios šalies siūlomą Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio aiškinimą. Anot jos, tinkamai pažodžiui aiškinant šią nuostatą matyti, kad ji apima bet kokią informaciją, nesvarbu, ar ją pateikė ieškovė. Ji priduria, kad informacija, kurios konfidencialumą šiuo atveju prašoma užtikrinti ir kuri dokumente, kurį 2015 m. rugsėjo 4 d. ji pristatė EFSA, pažymėta geltonai, yra informacija, kurią ji pateikė ir kuria remiasi.

95 Dėl EFSA argumento, kad pagal Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 1 dalį ieškovė gali prašyti užtikrinti tik savo pateiktos informacijos konfidencialumą, reikia priminti, kad šioje nuostatoje numatyta, jog galima prašyti, kad būtų laikoma konfidencialia „pagal šį reglamentą <…> pateikta informacija“. Tačiau reikia konstatuoti, kad palyginus šios nuostatos versijas skirtingomis kalbomis matyti, jog jose šiuo klausimu yra didelių neatitikimų. Iš versijų italų ir ispanų kalbomis galima suprasti, kad tik informaciją pateikęs asmuo gali prašyti ją laikyti konfidencialia, o versijose anglų, prancūzų ir vokiečių kalba nenurodoma, kad „pagal šį reglamentą <…> pateikta informacija“ būtinai turi būti gauta iš asmens, kuris prašo ją laikyti konfidencialia.

96 Pagal jurisprudenciją, esant neatitikimų tarp nuostatos versijų skirtingomis kalbomis, Sąjungos teismas negali remtis vien pažodiniu aiškinimu (2015 m. spalio 22 d. Sprendimo *Hedqvist*, C-264/14, EU:C:2015:718, 47 punktas). Šią nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant į teisinio reglamentavimo sistemos, kurios dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (2012 m. kovo 22 d. Sprendimo *Génesis*, C-190/10, EU:C:2012:157, 42 punktas).

97 Šiuo klausimu iš Reglamento Nr. 1107/2009 41 konstatuojamosios dalies matyti, kad šiame reglamente patikslinamos nuostatos dėl galimybės susipažinti su valstybių narių, Komisijos ir EFSA „turimuose dokumentuose“ pateikta informacija ir dėl tų dokumentų konfidencialumo. Kaip konstatuota šio sprendimo 82 punkte, Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnis yra vienintelė skyriaus „Galimybė visuomenei susipažinti su informacija“ nuostata. Todėl šią nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1107/2009 41 konstatuojamąją dalį, iš kurios negalima daryti išvados, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė, jog asmuo gali prašyti užtikrinti tik savo pateiktos informacijos konfidencialumą. Toks aiškinimas taip pat išplaukia iš Reglamento Nr. 178/2002 39 straipsnio 1 dalies, kuri yra bendroji nuostata, nustatanti visuomenės galimybės susipažinti su EFSA turima informacija apribojimus ir numatanti, kad EFSA trečiosioms šalims neatskleidžia „gaunamos konfidencialios informacijos, kurios prašoma neatskleisti ir šis prašymas yra pagrįstas“.

98 Be to, reikia pripažinti, kad Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsniu saugomi asmens, kuris prašo pagal šį reglamentą pateiktą informaciją laikyti konfidencialia, komerciniai interesai, privatumas ir neliečiamumas. Nepaneigiama, kad šiuos interesus gali pažeisti ne konfidencialumo prašančio, o kito asmens pateiktos informacijos atskleidimas.

99 Žinoma, kaip nurodė EFSA, pagal Reglamentą Nr. 1107/2009 pateiktos informacijos konfidencialumas yra išimtis, o visuomenės prieiga prie tokios informacijos yra taisyklė. Tačiau šis argumentas susijęs su tokios informacijos konfidencialumo užtikrinimo išimtinumu, o ne su tuo, kokie asmenys gali prašyti jį užtikrinti. Taigi iš šios nuostatos negalima daryti išvados, kad asmuo gali prašyti užtikrinti tik savo pateiktos informacijos konfidencialumą.

100 Vadinasi, reikia atmesti kaip nepagrįstą EFSA argumentą, kad ieškovė gali tvirtinti tik tai, kad informacijos, kurią ji pateikė EFSA, atskleidimas gali pakenkti jos komerciniams interesams.

101 Be to, negalima pritarti EFSA ir į bylą įstojusios šalies argumentui, kad ginčijamos išvados negalima laikyti pagal Reglamentą Nr. 1107/2009 pateikta informacija.

102 Pirma, EFSA atliktas veikliosios medžiagos vertinimas iš esmės grindžiamas šiai institucijai pateikta informacija. Šiuo atveju iš įgaliojimų, kuriuos vykdydama diflubenzurono peržiūros procedūrą Komisija suteikė EFSA, matyti, kad Komisija paprašė EFSA surengti ieškovės pirmiau pateiktų duomenų ir valstybės narės ataskaitos rengėjos atlikto šių duomenų vertinimo, susijusio su galimu metabolito, kaip liekanų, poveikiu ir galimos toksikologinės svarbos nagrinėjimu, bendrą nagrinėjimą. Vadinasi, vykdant įgaliojimus pateikta ginčijama išvada buvo grindžiama ieškovės ir valstybės narės ataskaitos rengėjos pateikta informacija. Todėl į šioje išvadoje pateiktą vertinimą negalima atsižvelgti atskirai nuo informacijos, kuria ji grindžiama. Be to, EFSA ir įstojusi į bylą šalis neginčija, kad, kaip nurodo ieškovė, ginčijamoje išvadoje išdėstytas vertinimas iš esmės grindžiamas valstybės narės ataskaitos rengėjos vertinimu.

103 Antra, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1107/2009 41 konstatuojamosios dalies, konfidencialumo taisyklė taikoma „dokumentams, kuriuos turi“ kompetentingos institucijos. Atsižvelgdamas į tai, kad EFSA pati turi savo atliktą vertinimą, ir nėra kitų argumentų, Bendrasis Teismas nemato jokios priežasties manyti, kad konfidencialumo taisyklės nebūtų taikomos taip pat ir tokiam vertinimui.

104 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad Reglamentas Nr. 1107/2009 taikomas informacijai, kurios konfidencialumą ieškovė prašė užtikrinti.

c) Dėl Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnyje įtvirtintos konfidencialumo taisyklės tariamo pažeidimo

105 Ieškovė tvirtina, kad EFSA pažeidė Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnį, kai paskelbė ginčijamą išvadą. Ji mano, kad minėtos išvados paskelbimas kenkia jos komerciniams interesams ir geram vardui, nes, pirma, joje pateiktas moksliškai klaidingas veikliosios medžiagos diflubenzurono vertinimas, antra, ši išvada pateikta, nepaisant jos teisės į gynybą, gero administravimo principo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo.

106 EFSA tvirtina, kad ginčijamos išvados pagrįstumas ir jos poveikis peržiūros procedūrai pagal Reglamento Nr. 1107/2009 21 straipsnį neturi reikšmės ginčijamam sprendimui, kuriuo ji tik atmetė Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 1 dalimi grindžiamus prašymus užtikrinti konfidencialumą, kuriuos dėl minėtos išvados pateikė ieškovė. Ji taip pat nurodo, kad šioje išvadoje esančios informacijos atskleidimas neturi įtakos ieškovės komerciniams interesams. Jos nuomone, prieš atskleidžiant šią informaciją veikliosios medžiagos diflubenzurono reputacijai jau buvo pakenkta Direktyva 2010/39, 2012 m. EFSA išvadomis ir Komisijos sprendimu pradėti šios medžiagos peržiūros procedūrą pagal Reglamento Nr. 1107/2009 21 straipsnį.

107 EFSA taip pat teigia, kad ginčijamą išvadą reikėjo viešai paskelbti siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą. Grįsdama savo argumentus, ji nurodo savo 2015 m. spalio 8 d. raštą, kuriame jau paaiškino ieškovei, kad esama privalomųjų bendrojo intereso pagrindų, kuriais vadovaujantis reikia informuoti visuomenę ir suinteresuotuosius subjektus apie nagrinėjamos medžiagos keliamą pavojų darbuotojams, pašaliniams asmenims arba gyventojams ir vartotojams.

108 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnyje neapibrėžiama sąvoka komerciniai interesai ir neapsiribojama tik šio straipsnio 2 dalyje minėtų rūšių informacija, kurios atskleidimas *a priori* laikomas kenksmingu tiems interesams; šį straipsnį galima taikyti skirtingų rūšių informacijai, svarbus vienintelis kriterijus – konfidencialumo prašantis asmuo turi pateikti „patikrinamą pagrįstą paaiškinimą“, kad konkrečiai įrodytų, jog dėl tokios informacijos atskleidimo nukentėtų jo komerciniai interesai.

109 Tačiau, kaip pažymi EFSA, informacijos netikslumas savaime nėra tinkamas kriterijus nustatyti, ar šios informacijos atskleidimas gali pakenkti komerciniams interesams. Iš tiesų, šis klausimas skiriasi nuo informacijos tikslumo klausimo. Informacija gali būti tiksli, tačiau jos atskleidimas gali pažeisti pareiškėjo komercinius interesus. Atvirkščiai, klaidingos informacijos atskleidimas nebūtinai kenkia šiems interesams.

110 Dėl ieškovės teisės į gynybą, gero administravimo principo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo tariamo pažeidimo pateikiant ginčijamą išvadą reikia pažymėti, kad ieškovė visiškai nepaaiškina, kaip tokie galimi procedūriniai pažeidimai gali lemti jos komercinių interesų pažeidimą dėl ginčijamos išvados paskelbimo.

111 Taigi ginčijamos išvados klaidingumas moksliniu požiūriu ir ieškovės teisės į gynybą, gero administravimo principo ir teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažeidimas priimant šią išvadą savaime nėra reikšmingi kriterijai Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio atžvilgiu.

112 Taikant proceso organizavimo priemones paprašyta patikslinti, kokiais bylos dokumentais grindžiamas jos teiginys, kad ginčijamos išvados paskelbimas pakenkė ar galėjo pakenkti jos komerciniams interesams, ieškovė nurodė, kad „patikrinamų pagrįstų paaiškinimų“ yra jos ar jos vardu siųstuose raštuose, pridėtuose prie ieškinio A.7 ir A.9 priedų, ir ginčijamos išvados ataskaitoje, įtrauktoje į dubliko C.2 priedą, kur informacija, kurios atskleidimas „galėtų pakenkti“ jos interesams, paryškinti geltonai.

113 Šiuo klausimu, kalbant apie A.7 priedą, reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą reikia, kad faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ieškinys, būtų bent jau trumpai nurodytos pačiame ieškinio tekste. Nors ieškinio turinys specifiniais klausimais gali būti pagrįstas ir papildytas pateikiant nuorodas į prie jo pridėtų dokumentų ištraukas, bendroji nuoroda į kitus dokumentus, netgi ieškinio priedus, negali kompensuoti pagrindinių teisinių argumentų nebuvimo, kurie pagal minėtas nuostatas turi būti nurodyti pačiame ieškinyje (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Microsoft / Komisija*, T-201/04, EU:T:2007:289, 94 punktą).

114 Bendrasis Teismas neprivalo prieduose ieškoti ir nustatyti argumentų, kurie svarbūs pagrindžiant ieškinį, kadangi ši nuoroda tiksliai neapibrėžia, kurie iš prieduose esančių elementų patvirtina ieškovės teiginius (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Microsoft / Komisija*, T-201/04, EU:T:2007:289, 94 ir 99 punktus).

115 Tačiau ieškovė nei kaip nors paaiškino, kaip A.7 priedas, į kurį įtrauktos jos 2015 m. rugpjūčio 19 d. pastabos, savo iniciatyva pateiktos dėl 2015 m. liepos mėn. priedo, galėtų įrodyti pavojų jos komerciniams interesams, nei nurodė šio priedo dalių, kurios galėtų įrodyti tokį pavojų, todėl šis

dokumentas, nors sudarytas iš 29 puslapių, neatrodo galintis tai įrodyti. Todėl nagrinėdamas, ar yra pavojus pakenkti ieškovės komerciniams interesams, Bendrasis Teismas neatsižvelgs į paprastą nuorodą į ieškinio A.7 priedą.

116 Kiek tai susiję su ieškinio A.9 ir C.2 priedais, kuriuos reikia aptarti kartu, reikia pažymėti, kad į A.9 priedą įtrauktame rašte (ieškovės atsakymas į EFSA pasiūlymą nurodyti galimą konfidencialią informaciją) yra nuoroda į dokumentą, esantį C.2 priede (ginčijamos išvados tekstas pažymėtas geltonai), ir konstatuoti, kad iš juose esančios informacijos negalima nustatyti konkrečių elementų, kurie galėtų įrodyti galimą pavojų ieškovės komerciniams interesams, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 2 dalį. Iš tiesų, tvirtindama, kad geltonai pažymėtos minėtos išvados dalys daro nepataisomą žalą ieškovės produktų geram vardui, taigi ir jos komerciniams interesams, ieškovė tik ginčija tos išvados pagrįstumą ir tvirtina, kad ją pateikiant nebuvo laikomasi tam tikrų procedūrinių garantijų. Tačiau šio sprendimo 90 punkte pripažinta, kad aptariamą išvadą reikia laikyti parengiamuoju aktu, kurio kontrolės Bendrasis Teismas negali vykdyti.

117 Dar kartą per teismo posėdį paprašyta patikslinti bylos dalį, skirtą paaiškinti ir įrodyti ryšiui tarp informacijos kokybės ir galimos žalos jos komerciniams interesams, ieškovė nurodė, kad produkto pripažinimas genotoksišku gali turėti tokių pasekmių: visų pirma, ūkininkai nenorės tokio produkto naudoti, antra, remdamosi tokiu pripažinimu kitos valdžios institucijos visame pasaulyje galės atsisakyti išduoti leidimą, trečia, nevyriausybinės organizacijos galės naudotis atskleista informacija, skelbdamos savo pačių straipsnius ir skleisdamos tariamai neteisingą informaciją, ir, ketvirta, galutiniame sprendime gali būti apribota produkto autorizacija iš esmės dėl to, kad jo sudėtyje yra diflubenzurono.

118 Nė vienas iš šio sprendimo 117 punkte pateiktų teiginių vis dėlto nepaneigia šio sprendimo 109 punkte pateiktos išvados, kad „informacijos netikslumas savaime nėra tinkamas kriterijus nustatyti, ar šios informacijos atskleidimas gali pakenkti komerciniams interesams“.

119 Be to, ieškovė tvirtina, kad diflubenzurono genotoksiškumas išryškina visuomenei tam tikras produkto savybes ir kad informacijos apie jį atskleidimą reikia laikyti prilygstančiu duomenų apie veikliosios medžiagos sudedamąsias dalis arba priemaišų specifikacijos atskleidimui, nurodytam Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 2 dalyje esančiame sąraše.

120 Veikliosios medžiagos priemaišų specifikacija minima kaip vienas iš pavyzdžių, įtrauktų į Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 2 dalyje esantį neišsamų sąrašą; į jį įtraukta informacija iš esmės laikoma keliančia pavojų komercinių interesų apsaugai. Konkrečiau kalbant, veikliosios medžiagos priemaišų specifikacija nurodyta 2 dalies b punkte. Tačiau šioje nuostatoje numatyta išimtis, pagal kurią tokia apsauga netaikoma toksikologiškai svarbioms priemaišoms.

121 Be to, Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta išimtis taikoma šiuo atveju. Iš įgaliojimų, kuriuos vykdydama diflubenzurono peržiūros procedūrą Komisija suteikė EFSA, matyti, kad Komisija paprašė EFSA surengti ieškovės pirmiau pateiktų duomenų ir valstybės narės ataskaitos rengėjos atlikto šių duomenų vertinimo bendrą nagrinėjimą, susijusį su metabolito, kaip liekanų, galimo poveikio ir toksikologinės svarbos nagrinėjimu.

122 2015 m. spalio 8 d. rašte, kurį reikia aptarti kartu su ginčijamu sprendimu dėl 2015 m. spalio 12 d. ieškovės rašto, kuriuo ginčijamas minėtas spalio 8 d. dokumentas, EFSA pažymėjo, kad Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas nusprendė, jog galimą PCA kaip lieknų poveikį galima *a priori* laikyti keliančiu susirūpinimą, nes neįmanoma nustatyti geotoksiško kancerogeno ribos. Kaip EFSA teigia, o ieškovė to neginčijo, genotoksiškumas gali sukelti vėžį, taip pat pažeisti gemalo ląsteles ir sukelti išsigimimus ir pakenkti vystymuisi.

123 Tokiomis aplinkybėmis negalima paneigti, kad nagrinėjamos priemaišos yra svarbios toksikologiniu požiūriu.

124 Ieškovė taip pat teigia, kad Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsniu siekiama užtikrinti pusiausvyrą tarp, pirma, tinkamo rizikos vertinimo garantijos, iš dalies užtikrinamos medžiagos vertinimo procedūros skaidrumu, ir profesinės paslapties apsaugos. Šiuo klausimu ji remiasi jurisprudencija, pagal kurią, jei paskelbimas gali atskleisti profesinę paslaptį, jis turėtų būti užtikrinamas, tik jei neatskleidus informacijos kyla pavojus žmogaus sveikatai arba aplinkai.

125 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad kai informacija priskiriama profesinei paslapčiai, pirmiausia būtina užtikrinti, kad ją žinotų tik ribotas asmenų ratas. Tai turi būti informacija, kurios atskleidimas galėtų padaryti didelę žalą ją pateikusiems ar tretiesiems asmenims. Galiausiai būtina, kad interesai, kurie gali būti pažeisti dėl informacijos atskleidimo, būtų objektyviai verti apsaugos. Taigi vertinant, ar informacija yra konfidenciali, reikia nustatyti teisėtų interesų, kurie neleidžia jos atskleisti, ir bendrojo intereso, kuris reikalauja, kad Sąjungos institucijų veiksmai būtų atliekami kuo atviriau, pusiausvyrą (šiuo klausimu žr. 2006 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Bank Austria Creditanstalt / Komisija*, T-198/03, Rink., EU:T:2006:136, 71 punktą).

126 Kaip nurodo EFSA ir Komisija, reikia atsižvelgti į tai, kad, vertinant 2011 m. birželio mėn. ieškovės pateiktus patvirtinamuosius duomenis (žr. šio sprendimo 28–30 punktus), išvada dėl galimo PCA metabolito toksiškumo buvo suformuluota jau 2012 m. rugpjūčio mėn., o 2012 m. rugsėjo mėn. ji buvo paskelbta viešai. Savo išvadoje, patvirtintoje 2012 m. rugpjūčio 22 d. ir paskelbtoje 2012 m. rugsėjo 7 d., EFSA padarė išvadą, kad „remiantis genotoksiškumo tyrimais, apie kuriuos pranešė [ieškovė], iš įrodymų gausos galima spręsti, kad PBS [buvo] *in vivo* genotoksiška medžiaga“ ir kad „galimas metabolito, kaip liekanų, poveikis vartotojams, gyventojams ar pašaliniams asmenims ir darbuotojams *a priori* laikytinas keliančiu susirūpinimą, nes neįmanoma nustatyti, ar egzistuoja genotoksiško kancerogeno riba“.

127 Vadinasi, tvirtinimas, kad PCA yra *in vivo* genotoksiška medžiaga, paskelbtas viešai nuo 2012 m. rugsėjo mėn. Ši informacija buvo žinoma ne tik ribotam asmenų ratui.

128 Todėl, kadangi neįvykdyta pirmoji iš trijų kumuliacinių sąlygų, išdėstytų šio sprendimo 125 punkte, reikia atmesti kaltinimą, susijusį su profesinės paslapties pažeidimu.

129 Šios išvados negali paneigti ieškovės argumentas, kad yra skirtumų tarp 2012 m. rugpjūčio 22 d. EFSA išvados ir ginčijamos išvados, susijusių su susirūpinimą keliančių aspektų galutiniu pobūdžiu. Iš tiesų, net jei tokių skirtumų yra, jie neturi įtakos išvadai, kad informacija apie PCA kaip *in vivo* genotoksišką medžiagą atskleista 2012 m. rugsėjo mėn..

130 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, jog ieškovė nepateikė „patikrinamo pagrįsto paaiškinimo“, įrodančio, kad dėl ginčijamos išvados atskleidimo gali nukentėti jos komerciniai interesai.

131 Be to, grįsdama sprendimą atmesti ieškovės pateiktus konfidencialumo prašymus EFSA nurodė Reglamento Nr. 178/2002 39 straipsnio 3 dalį, pagal kurią EFSA mokslinių nuomonių išvados, susijusios su numatomu poveikiu sveikatai, jokiu būdu negali būti slaptos. Šiuo klausimu ji pažymi, kad ginčijamoje išvadoje nustatytas neigiamas poveikis sveikatai, dėl metabolito PCA naudojimo daromas vartotojams, darbuotojams ir gyventojams ar pašaliniams asmenims. Iš šių argumentų matyti, kad EFSA negalėjo minėtos išvados dalių, kuriose kalbama apie aptariamos veikliosios medžiagos numatomą poveikį sveikatai, laikyti konfidencialiomis. Todėl EFSA pagrįstai rėmėsi šia nuostata.

132 Bet kuriuo atveju ieškovė neįrodė, kad, nagrinėdama jos prašymus užtikrinti ginčijamos išvados konfidencialumą, EFSA padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai lygino susijusius interesus.

133 Primintina, jog SESV 168 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad aukšto lygio žmonių sveikatos apsauga užtikrinama nustatant ir įgyvendinant visas Sąjungos politikos ir veiklos kryptis. Tokia visuomenės sveikatos apsauga yra svarbesnė, palyginti su ekonominiais motyvais, todėl ji pateisina tam tikrų ūkio

subjektų patiriamą neigiamą ekonominį poveikį, net jei jis didelis (šiuo klausimu žr. 1996 m. liepos 12 d. Nutarties *Jungtinė Karalystė / Komisija*, C-180/96 R, EU:C:1996:308, 93 punktą ir 2002 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Pfizer Animal Health / Taryba*, T-13/99, EU:T:2002:209, 456 ir 457 punktus).

134 Iš 2015 m. spalio 8 d. EFSA rašto, išsiųsto atsakant į 2015 m. lapkričio 4 ir 11 d. ieškovės suformuluotus du konfidencialumo prašymus, matyti, kad ginčijamoje išvadoje nustatytas neigiamas PCA metabolito naudojimo poveikis vartotojų, darbuotojų ir gyventojų arba pašalinių asmenų sveikatai. Ši pozicija buvo patvirtinta ginčijamu sprendimu, kuris priimtas atsakant į ieškovės 2015 m. spalio 12 d. raštą, kuriame ji ginčija spalio 8 d. EFSA raštą. EFSA nusprendė, kad Komisijos sprendimas pradėti veikliosios medžiagos diflubenzurono peržiūrą aiškiai liudijo, kad esama pavojaus, apie kurį jau pranešė EFSA 2012 m. išvadoje ir kurį patvirtino Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas liepos 2013 m. liepos 16 d. ataskaitoje. Šiomis aplinkybėmis, remdamasi kartu aiškinamais Reglamento Nr. 1107/2009 4 straipsniu ir 21 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, EFSA priminė, kad susirūpinimas dėl pavojaus žmonių ar gyvūnų sveikatai buvo pagrindinė sąlyga pradėti veikliosios medžiagos patvirtinimo peržiūrą.

135 Šiomis aplinkybėmis negalima priekaištauti EFSA dėl to, kad ji atskleidė ginčijamą išvadą, remdamasi visuomenės sveikatos apsaugos interesais ir taip suteikdama jiems pirmenybę, palyginti su reikalavimais, susijusiais su ekonominių interesų apsauga.

136 2015 m. liepos 8 d. Komisijos raštas, kurį ieškovė pateikė per posėdį, negali pakeisti šios išvados. Net jei šis raštas turėtų būti pripažintas priimtinu, akivaizdu, kad jis susijęs tik su veikliosios medžiagos diflubenzurono peržiūros procedūriniu aspektu, t. y. EFSA nustatyto laikotarpio, per kurį ji turi dėl šios medžiagos pateikti išvadą, pratęsimu iki 2015 m. rugpjūčio 28 d. Tačiau šis raštas susijęs su peržiūros procedūra, kurios teisėtumas nėra šios bylos dalykas.

137 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia daryti išvadą, kad ieškovė neįrodė, jog EFSA pažeidė Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnyje įtvirtintą konfidencialumo taisyklę. Todėl reikia atmesti ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį kartu su antru–penktu ieškinio pagrindais, taigi atmesti visą ieškinį.

V. Dėl bylinėjimosi išlaidų

138 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Šiuo atveju, kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir EFSA bylinėjimosi išlaidas, patirtas nagrinėjant šį ieškinį ir per laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą, pagal šios pateiktus reikalavimus.

139 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalimi, Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. ***Arysta LifeScience Netherlands BV* padengia savo ir Europos maisto saugos agentūros (EFSA) bylinėjimosi išlaidas, patirtas šiame procese ir per laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą.**

3. **Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kanninen Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín Reine

Paskelbtas 2018 m. gruodžio 14 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge

Parašai.

Turinys

I. Teisinė sistema 2

A. Europos Sąjungos teisės aktai, kuriais reglamentuojama augalų apsaugos produktų ir jų veikliųjų medžiagų vertinimo ir tvirtinimo Sąjungoje procedūra 2

1. Direktyva 91/414/EEB. 2

2. Reglamentas (EB) Nr. 1490/2002 2

3. Reglamentas Nr. 1107/2009 3

B. Sąjungos teisės aktai dėl veikliosios medžiagos diflubenzurono 3

C. Sąjungos teisės aktai dėl EFSA išvadų paskelbimo ir jų konfidencialumo užtikrinimo 4

1. Reglamentas Nr. 178/2002 4

2. Reglamentas Nr. 1107/2009 6

II. Ginčo aplinkybės 6

III. Procesas ir šalių reikalavimai 9

IV. Dėl teisės 11

A. Dėl suinteresuotumo pateikti ieškinį 11

B. Dėl esmės 12

1. Ieškinio pirmojo pagrindo pirma dalis, susijusi su EFSA piktnaudžiavimu įgaliojimais 13

2. Ieškinio pirmojo pagrindo antra dalis, nagrinėjama kartu su antruoju–penktuoju ieškinio pagrindais 14

a) Pirminės pastabos 14

b) Dėl Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnio taikytinumo 15

c) Dėl Reglamento Nr. 1107/2009 63 straipsnyje įtvirtintos konfidencialumo taisyklės tariamo pažeidimo 16

V. Dėl bylinėjimosi išlaidų 20